

Tata 2018. július 15. Tóvárosi imaház

Lekció: Lk 7,36-50;

Textus: „Közeledjetek Istenhez és ő közeledni fog hozzátok” Jak 4,8

Kedves Testvéreim!

Mai történetünk alapján egyetlen kérdés körül kezdünk el gondolkodni: **Közeledsz-e Jézushoz?** Elsőre talán furcsának hangozhat ez a kérdés, hiszen itt vagyunk az imaházban reggel 9 után. Nem most kecmergünk ki az ágyunkból, vagy valamilyen más fontos, esetleg kevésbé fontos indok miatt hanyagoljuk a gyülekezetet, hanem itt vagyunk. **Közeledünk Hozzá.** Mégis fontos ezzel a kérdéssel foglalkoznunk, mert a magam életéből is tudom, hogy gyakran **alább tud hagyni ez a közeledés,** vagy csak **időszakossá válik,** akár vasárnap reggel 9-től 10-ig tartó időszakra. **Közeledsz-e Jézushoz?** Mert lehet! **Ma is!** Mert ő nem csak egy fontos történelmi személy, aki megismerhető és megtanulható a nagy könyvekből, hanem személyesen meg is lehet tapasztalni, hiszen feltámadt és a világ végezetéig velünk van – fontos ezt így az elején leszögezni. Nem egy ideálhoz, vágyálomhoz, utópisztikus látomáshoz közeledhetünk, hanem valakihez, aki Isten léte, hús vér emberré lett, meghalt és feltámadt, hogy közeledhessünk hozzá mi is itt a XXI. században. **Közeledsz-e Jézushoz?** Lukács leírásán keresztül vizsgálhatjuk most mi is a saját közeledésünket. **Ki közeledhet felé? Mindenki!** Nincs kivétel! Itt azt olvassuk, hogy egy farizeus hívta meg magához, majd pedig a házban az étkezés közben egy asszony ment mögé, aki a lábát kezdte el mosni. **Két véglet az akkori korban: a tökéletességet hirdető, de kevésbé élő farizeus és a bűnös jelzővel illetett asszony.** **Mindenkinek szabad útja van hozzá.** Gyakran elfeledkezünk erről, hogy Jézus útjára nekünk már nem kell kerítést, vagy határrendszert állítanunk, sőt még csak nem is mi döntjük el, ki közeledjen hozzá. Szabad az út mindenkinek.

Egy **személyes élménnyel** szeretném ezt érzékeltetni. Bár még sokak számára alig kezdődött el a nyár, Istennek hála, sok új és életváltató élményben volt részem. Június végén részt vettem a soproni **VOLT fesztiválon egy ökumenikus** megmozdulással, a Közös Ponttal, mely a nagyobb fesztiválokön beszélgetéssel, meghallgatással vagy akár egy egyszerű rajz készítésével Jézushoz vinne közelebb. **Kezdetben** – mivel a felkérés engem talált meg és nem én kerestem – **kételkedve fogadtam** a misszió értelmét. Fesztiválon, hangos zene, sokszor illuminált embereknek milyen szükségük volna Jézusra? Megdöbbenve tapasztaltam, hogy a **misszió nem attól működik, hogy mi akarjuk,** vagy sem. Hogy engedjük-e Jézushoz közeledni az embereket. **Hanem attól, hogy Jézushoz mindenki szabadon mehet.** A rocker, a punk kékre festett hajú, de a református gimnázium tanulói is. Mély lelki beszélgetések és ébredések voltak úgy, hogy csak közeledtünk hozzá. **Jézushoz pedig lehet közeledni. Nem csak egyféleképpen.** Lehet **kérni a jelenlétét és várni,** hogy megjelenjen az életünkben. Ahogyan azt **a farizeus** is tette. Lukács nem ragozza túl a helyzetet, mint akár Zákheusnál, aki fővámszedő létére Jézus közös étkezésre hívott. Jézust hívta a farizeus, ő pedig ment. Hiszem, hogy ez ma is ilyen egyszerűen lehet, többször tapasztaltam, de sokszor a saját hitetlenségünk és önállóságunk az, ami ezt meggátolja, hogy a kérésünkkel közeledjünk Hozzá. **Közeledsz-e Jézushoz?** De lehet úgy is **közeledni hozzá, hogy csak hallgatom.** Tanítványok sokasága kereste és követte Őt. A mai szakasz arról szól, hogy a nagy 12 tanítvány mellett milyen sok asszony is követte őt minden mást hátrahagyva. Mert jó volt hallgatni. Jézust ma is jó hallgatni. Az más kérdés, hogy mennyire vagyunk hajlandóak átadni az Ő üzenetét a mai formában, akár változtatni és megvizsgálni régi és elavult módszereinket, hogy az evangélium megszólalhasson. **Hiszem, hogy ma is legalább annyira szükség van Jézus szavára, annak meghallására, mint ott a farizeus házában. Ő ma is szól, kérdés hogy: közeledünk-e felé?**

A történetben mégsem a verbális közeledés **a legmeghatározóbb, hanem az érintés.** A farizeus, és a többiek, mint utóbb kiderült, Jézus tisztes távolságból méregetve kérdezgették, közben pedig étkeztek. Az asszony azonban minden szabályt és protokollt felrúgva Jézus lábához borulva könnyeivel áztatta és hajával törölte a Mester lábát, majd később a drága kenetet, parfümöt is a lábára kente. Jézushoz lehet úgy is közeledni, hogy **nem csak a szavakra figyelünk, kimondva vagy meghallva, hanem hogy érintjük őt.** Református gondolkodásunk talán már figyelmeztet is, hogy az úrvacsorában nem Krisztus teste van jelen, szóval ezzel vigyázzunk. Igaz. De mégis közösségben lehetünk, ahol tapinthatunk és a Szentlélek munkája, csodája folytán közeledésünkből megtapasztalás, megérintődés lesz. De van egy másik módja is a közeledésnek. „*a legkisebbel megtettétek, velem tettétek*”. A **testvéri szeretetben a Jézushoz való közeledés csodáját tapasztalhatjuk** meg. Egy-egy vigasztaló ölelésben, baráti kézfogásban, hitvesi csókban, **mindegyikben ahol a mély, Istentől jövő szeretet ereje mutatkozik meg a mi erőtlén érintéseinken keresztül az Krisztus felé tett mozdulat és közeledés.** Lezárva ezt az első gondolatot. Jézushoz mindenki mehet, kivétel nélkül. Ne mi magunk legyünk a gátoló tényező. A közeledésnek pedig több módja is lehet – hívva és kérve őt, hallgatni szavát vagy megérinteni. **Közeledsz-e Jézushoz?** Nem csak most, hanem a mindennapjaidban? Hiszem, hogy mindenki küzd ezzel a kérdéssel, nem kell ezt szégyellnünk. **Egy fontos akadályozásról azonban még szólnom kell.** Hol tud megállni a közeledés. **Ott, ahol a fény egyre több sötét helyet világít meg.** Minél jobban közeledek hozzá, annál jobban érzem a méltatlanságomat. **Nem vagyok elég jó ehhez!** Sokan ennél a résznél fékeznek be. Mert elhiszik, hogy nagyobb az ítélet, mint a kegyelem! Pedig nem! Hanem ahogyan Pál is mondja: „*Ahol megnövekedett a bűn, ott még bőségesebben kiáradt a kegyelem*” (Róm 5,20). Akár a saját, akár mások életében látjuk ezeket a megtorpanásokat, megállásokat mindig az **evangélium szeretetével és örömeivel oldozzuk fel** rabláncot hordó testvéreinket! Ahogyan Jézus szava és tette biztat minket is: „*Megbocsátattak a te bűneid*”.

Azonban megtorpanás sosincs azért, mert Jézus nem válaszol a közeledésre! Ezt vegyük nagyon komolyan. **Nincs olyan kérdés, hívás és közeledés, ami nála ne találna viszonzásra.** A kérdés, hogy **észrevevesszük-e** ezeket a válaszokat. Jézus válaszol a szóra, ahogyan azt teszi a farizeus esetében is. Jézus válaszol a tette, ahogyan látja az asszony szegységteljes múltját és szeretettel végzett jelenét. Sőt válaszol a gondolatra is. Ahogyan a farizeus magában élcelődik Jézuson és megbotráncozik az asszony tettén, akkor Jézus még arra is válaszol az adósság elengedésének példázatával. **Jézus közeledése mindig megtörténik a mi magunk közeledésére!** Egy utolsó példával szeretném ezt szemléltetni. Az **imént említett fesztiválon az egyik nap betért hozzánk egy fiatal srác.** Én nem ismertem, a vele beszélgető szolgálatársunk csupán az egyetemről futólag látta. Közel 3 órát volt bent a missziós sátrunkban, beszélgetett rajzolt és közeledett. Mivel én magam még nem tudtam meghallgatni az áhítat megtartása előtt a szolgálatársamat, hogy milyen élmények, hatások érték, fogalmam sem volt a beszélgetésükről. De **az áhítatban aznap este,** amire a fesztiválózók közül is többen beültek a **Bethesdai beteg** története került elő, melynek gondolataink keresztül, hiszem, hogy Jézus közeledett... Nincs emberem, közösségem...régi csomók, amivel nehéz mit kezdeni... hallod-e Jézus megszólítását személyesen? Ilyen és ehhez hasonló üzenetek hangoztak el az én egyszerű szavaimon keresztül. Az áhítat után a betérő fiú és a szolgáló leányzó arcán is csillogó szempárokat láttam. Az áhítat üzenete, szinte szóról szóra az ő közös beszélgetésük kivonata volt, mintegy válaszként. **A beszélgetésen keresztül közeledtek, Jézus pedig válaszolt, mint mindig!**

Vigyük el ezt a kérdést a mai napra, és legyen ez kérdés minden helyzetben: **Közeledsz-e Jézushoz?** Ha igen, akkor a válasz nem marad el! Ámen!